

עיריית רמלה

פרטיכל מועצה מס' 13 - 2/2012

מישיבה שמן המניין של מועצת העירייה, שהתקיימה ביום רביעי כ"ב בשבט תשע"ב (15 פברואר 2012), בספריה העירונית על שם בלפר, רח' ויצמן 1 ברמלה. נרשם ע"פ הקלטה ונערך ע"י שי אדרת - מ. מח' משק ונכסים .

נוכחים ה"ה:

מר יואל לביא - רה"ע, היו"ר
עו"ד מרדכי יצחקי
מר ניסים פנחסוב
גב' ענבל רדה
הרב איתן דהאן
הרב מיכאל דרעי
מר אבי לוינסון
מר פאיז מנסור
עו"ד גלית נחמני
מר שמעון שלוש
מר אברהם אילוז
גב' זינה יסקוב

חסרים ה"ה:

מר אליהו חדד
עו"ד עבד אבו עאמר
מר בנימין אלבז
ד"ר מחמוד אלג'רושי
מר מיכאל וידל

נוכחים ה"ה: מנכ"ל, יועץ משפטי ומנהלי מחלקות.

טוב. ערב טוב. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה מספר 13/1/2012, ישיבה מן המניין. על סדר היום - הצעות ההחלטה שמוגשות על ידי ראש העירייה והן מצויות בתיק, פרוטוקולים של ישיבת ההנהלה, ועדת כספים, רגע, טעיתי, ישיבת הנהלה מספר 13/1/2012 מיום 12.2, ועדת כספים מספר 13/1/2012 מיום 31.1.2012, הקצאת מקרקעין מספר 13/1/2012 מיום 12.1.2012, ועדת משלחות, פרוטוקול ועדת משלחות וקשרי חוץ מספר 13/1/2012 מיום 15.1.2012. בנוסף יש שני פרוטוקולים שהתווספו לדין הזה. כתוספת ראשונה, פרוטוקול מועצה טלפונית, על פי תקנה 47 ג' לתקנות, לתקנון ישיבות מועצה. אחד זה תיקצוב עמותת הספורט והחלטה שניה בנוגע למתן תמיכות ליחידים / תמיכות לתלמידים, ותוספת לישיבה, שאני מניח, שיותר קל לכם עתה, וזה 2/2012, תיקון לתב"ר של הקמת גן ילדים דו-כיתתי, ואישור תב"ר עם שני, שני אישורי תב"ר 2289,

מר י. לביא, יו"ר:

פרטיכל מוצצה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 2

2290, שאגב, לחברי ועדת הכספים, זה לא היה בדיון של ועדת הכספים ואנחנו מבקשים להוסיף, ולו רק כדי לקדם את ההסתייגות הזאת ולא לחכות לפרוצדורה של ועדת כספים, ישיבת מועצה וכו' וכו'. ותוספת של מינוי דירקטורים חיצוניים לקרן רמלה, בעקבות זה שועדת שפניץ החליטה שלא ניתן שאנשים שהם, שהם דירקטורים בתאגיד המים, בתאגיד המים יש שם, שוב, גם בקרן רמלה, העדפתי שישארו בתאגיד המים, ובקרן רמלה אנחנו מוסיפים שני דירקטורים, לאור ה-, את עו"ד מירה ארביב ליאני ועו"ד שאהין, למה אין לי פה את השם? דמיטרי שאהין. איפה, דמיטרי פה ראיתי אותו. הוא יצא. ואנחנו מצרפים אותם כדירקטורים לקרן רמלה. כמה דברים שאני רוצה ככה לעדכן על רגל אחת, כי הם נושאים בתיקים, אי אפשר להגיד שיש לנו פצצות גרעיניות בדיון, בישיבת מועצה הזאת

דווקא חידושים.

מר מ. דרעי:

כן, כמה, כמה צנטריפוגות לא חדישות לחלוטין. בכל זאת, אז,

מר י. לביא, יו"ר:

כתוב שזה אפילו לא חדש וזה פעם ראשונה שהוא קונה אותן, מברך עלינו "שהחיינו".

מר מ. דרעי:

שהחיינו, כן. אז דקה.

מר י. לביא, יו"ר:

צנטריפוגות!

מר מ. דרעי:

צנטריפוגות, כן. אז יש לנו כמה מצטרפים חדשים לסגל המקצועי העירוני. גם אדריכל עיר, גם מנהלת מחלקת תב"ע וגם מנהלת מחלקת רישוי ובניה, הגב' כנרת תירוש, שכבר חלק ודאי מכיר והתחכך בעבודה. גם אנחנו, סיימה את עבודתה אלונה בוסתן עופר הגזברית, ואני מסב תשומת לב של חברי המועצה לביטול של מכרז תכנון רישוי לבניית קירו לבריכת השחיה, יש שם סטיה מההיקף המותר של אומדת הכסף שלנו, ואנחנו ממליצים שם על ועדה מקצועית שתקיים, תקיים משא ומתן בתקווה להגיע לקירו ראוי של הבריכת שחיה. כמו בישיבות מועצה הקודמת, אני מוצא לנכון להדגיש שיש לנו המשך השקעות ברוכות בפיתוח של העיר ובתשתיות העירוניות. יש לנו דגש, אנחנו מתמודדים עם ההחלטה של הממשלה על חינוך חינוך לילדים מגיל 3 ו-4. וזה משפיע עלינו, זה סדר גודל של כ-16-17 גני ילדים תוספת, ואנחנו מתמודדים

מר י. לביא, יו"ר:

פרטיכל מוצגה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 3

עם הזמן, ואנחנו מקווים לעמוד ב-1 לספטמבר עם היכולת לתת שירות לכל הילדים האלה. אנחנו גם מתמודדים עם לחץ זמן בהקמת אגף נוסף ב"אריאל".

מר א. לוינסון: איפה?

בבית ספר אריאל. הקמה של שני מעונות יום ושיפוץ של שני מעונות יום קיימים. זאת אומרת, אנחנו בונים שני מעונות יום ומנצלים, ואנחנו הולכים לעשות מגרש דשא סינתטי בג'ואריש. ההצעה הייתה לקריית מנחם בגין, החלטנו להמיר את זה לכיוון ג'ואריש. אנחנו,

מר י. לביא, יו"ר:

לא הבנתי איפה, איך זה צריך להיות, דשא סינתטי,

מר מ. דרעי:

היה בקריית מנחם בגין, ביקשנו להעביר את זה,

מר י. לביא, יו"ר:

מה קרה לא שמו שם דשא סינתטי?

מר מ. דרעי:

סליחה?

מר י. לביא, יו"ר:

למה לא עשו שם,

מר מ. דרעי:

אפליה מתקנת. בבקשה, אפליה מתקנת, למה?

דובר:

כדורגל, יש מספיק מגרשים מפותחים בקריית מנחם בגין, לעומת זה, בג'ואריש אני חושב שיהיה לזה ביקוש יותר גדול, ויכול להיות שיותר ילדים,

מר י. לביא, יו"ר:

יעסיקו את עצמם, נכון.

מר א. אילוז:

ישתמשו בזה, את המגרש, את המגרשי דשא סינתטי האלה. אנחנו עוסקים גם בתוכניות וגם בתקציבים לשיפוץ אצטדיון הכדורגל, שיעמוד בסטנדרטים ראויים יותר. אנחנו הולכים לעשות שיפוץ של מפרדות לאורך הכבישים בהיקף של כמיליון שקל. מי שכבר נכנס מרחוב יחזקאל מול בית העלמין יכול לראות שיפוץ שכזה, ואנחנו מתעתדים לעשות בהיקף של כ-1 מיליון שקל. שני מיליון שקל אנחנו משקיעים בקירצוף וגירוד כבישים ברחבי העיר. יש לנו תוכנית חומש שהיא קובעת את הדברים האלה. אנחנו נכנסים גם לשיפוץ של שני, שני גנים עירוניים, אחד זה גן תמרי בצנחנים-שיריון, הולכים לעשות אותו, לעצב אותו שונה לחלוטין. אני גם ממליץ בפני חברי המועצה לראות את מה שעשינו בנווה-דוד הישנה, איפה שמגרש הכדורסל ההיסטורי של אליצור נווה דוד.

מר י. לביא, יו"ר:

פּרטיקל אונאַרצן אס' 13 – 2/2012

איוט 15.2.2012

דף מס' 4

- עו"ד ג. נחמני: בקרוב בנווה דוד החדשה.
- מר י. לביא, יו"ר: בקרוב בנווה דוד החדשה.
- עו"ד ג. נחמני: בוודאי, בפארק שמים כבר מסילה.
- מר י. לביא, יו"ר: בפארק המסילה, גם הוא יצא, אנחנו מחכים לשיפצורים אחרונים כדי לצאת לזה. אנחנו שם, כנראה, שנעשה את זה עם קבלן תשתיות של העירייה, כך שההליך יהיה יותר קצר. את גן שרת, שסמוך לבית ספר שרת, גם בהשקעה יחסית גדולה. מה אני אגיד לכם? באמת. אני, אני מזדהה עם המכות על השולחן. אלה, אלה הנושאים. אמר לי הרב להזדרז היום, בגלל ארסנל, נכון? הפעם זה לא אליצור.
- מר מ. דרעי: פעם היה לנו אחד בכולל, היה אחד מבוגר, יהודי, שקצת סוטה מן המילה הנכונה או הישרה, הוא היה אומר את זה בנוסח מרוקאי כזה, ככה "דייק בלשון", תדייק בלשון.
- מר י. לביא, יו"ר: אז לא התכוונת לארסנל?
- מר מ. דרעי: לא, שאלתי, ביום ראשון הייתה לנו ישיבת ענק, באמצע המשחק, באותו יום היינו, שאלתי אם גם היום יש איזה משחק, ואמר לי שיש, יש ארסנל. אתה אוהד של מי, של ארסנל?
- מר י. לביא, יו"ר: אני, אני אוהד של אליצור רמלה, זה ידוע ומפורסם.
- מר מ. דרעי: זה אין ספק, זה לית מאן דפליג. זה לא חולקים.
- מר י. לביא, יו"ר: אני גם, אני גם מודה בזה. אגב, גם בגברים, לא רק בנשים. אני אוהד אותם, אני מת, הם ניצחו,
- מר מ. דרעי: אצלך אין הדרת נשים.
- מר י. לביא, יו"ר: הם ניצחו אתמול את, הם ניצחו אתמול את, שהובילה את הליגה, ומוטי כהן,
- מר מ. דרעי: רק אני שאלתי, פעם שאלתי, שמעתי איזה דו-שיח,
- מר י. לביא, יו"ר: כן.
- מר מ. דרעי: אמר יש איזה חברת כנסת, קוראים לה ציפי חוטובלי,

פּרטיבל מוצע'ה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 5

- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
כן.
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
היא נגד הדרת נשים. אבל כשהיא לא לוחצת יד, אני לא יודע איך היא מתנהגת בצורה כזאת, כשהיא מהדרת גברים.
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
כן.
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
אנחנו צריכים גם להקים קול זעקה, לא?
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
אנחנו נסתפק שנינו, נראה לי, שאם יגידו בהדרת נשים הזאת לאן הן מופנות, לאיזה נ.צ שנמצא,
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
הרב יואל, אני רק רוצה להגיד לך שאין אחד,
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
כן.
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
שיכול לאהוב את האישה ולכבד את האישה יותר מאנחנו.
- עו"ד ג. נחמני: עו"ד ג. נחמני:
מהגברים?
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
כן. לאהוב מרחוק.
- עו"ד ג. נחמני: עו"ד ג. נחמני:
מה עם אותן נשים שאוהבים את האישה יותר מהגבר?
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
כתוב כי צריך אדם לאהוב את אשתו כגופו.
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
לא רק זה.
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
היא חברה בכל,
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
הוא גם,
- מר מ. דרעי: מר מ. דרעי:
על איזה הדרת נשים,
- עו"ד ג. נחמני: עו"ד ג. נחמני:
איזה מזל שאתה לא מטיל ארנונה על דיבורים. מזל. אלא אם כן, עכשיו אתה תתחיל להטיל עלינו מס בזה.
- מר י. לביא, יו"ר: מר י. לביא, יו"ר:
יש דברים שאני לא מצוי במחלוקת עם ש"ס.
- עו"ד ג. נחמני: עו"ד ג. נחמני:
מה?

כרטיזכ מוצעה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 6

- יש דברים שאתה מצוי במחלוקת גדולה עם ש"ס. מר מ. דרעי:
- יש עוד דבר אחד, שאנחנו חייבים להמליך את האישה למלכה באופן אוטומטי, ברגע שהיא מלכה, אנחנו מלכים. ואם היא לא תהיה מלכה, מה אנחנו נהיה? מר א. אילוז:
- אהבתי את זה. זה לקראת ליום האישה הבינלאומי השיחה הזאת? עו"ד ג. נחמני:
- בבקשה? מר א. אילוז:
- כאילו, זה לקראת ליום האישה הבינלאומי? עו"ד ג. נחמני:
- אמרה לי אשתו של השכן, האם אנחנו צריכים להאדיר אותה או להדיר אותה? מר מ. דרעי:
- היא לא עקרת בית, היא עיקר הבית. מר א. אילוז:
- האמת היא, שאיך שבעלי אומר, הכי קל זה לדבר. ספרו לה את הסיפורים להאדיר אותן, להעצים אותן, תשלחו אותנו לעוד כמה עבודות בית, ועבודות ניקיון, ועוד כמה עבודות משרדיות ו-, ואחר כך תעשו לנו הדרת נשים. עו"ד ג. נחמני:
- אגב, לדעתי, זה לא בסדר. מר י. לביא, יו"ר:
- שמה? שאנחנו עושים גם, עו"ד ג. נחמני:
- שבעל לא משתתף בעבודות הבית. מר י. לביא, יו"ר:
- צריך לעזור. למה לא? בכיף. מר א. אילוז:
- אני אומר את זה בשיא הרצינות. מר י. לביא, יו"ר:
- ברצינות, למה לא? מר א. אילוז:
- בעיקר בתקופה המודרנית הזאת, שהאישה היא קרייריסטית בעצמה. מר י. לביא, יו"ר:
- נכון. מר א. אילוז:
- אבל יש, אתה מכיר את הבדיחה על זה, לא? עו"ד ג. נחמני:

פרטיכל מוצצה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 7

מר י. לביא, יו"ר: שמה?

לפחות, ככה הביאו לי סטטיסטיקה בעיתון, שכלל שהבית, ככל שהבעל עוזר בעבודות הבית ושותף לעבודות הנשיות, אחוז הגירושין הוא יותר גדול, אז רוב הגברים נמנעים מלהיות בעשירון הזה. מחליטים שהם לא רוצים להיכנס לזה.

עו"ד ג. נחמני:

את מסבירה לי את הטעויות שלי?

מר י. לביא, יו"ר:

פעם שמעתי בברכה של הרב קפלן, הוא אומר - אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך. אם הקב"ה מזווג זיווגים, אין ספק שזה הזיווג, רק הם לא מודרכים מבחינה איך להתנהג ולחיות ביחד.

מר מ. דרעי:

איך לוותר אחד לשני.

מר א. אילוז:

אני יודעת? גם,

עו"ד ג. נחמני:

אתן לך דוגמא. תראי, המשפחות שלנו, ההורים, האבות שלנו חיו 60 ו-70 שנה עם הנשים שלהן. למה לא היו גירושין באחוזים של היום?

מר מ. דרעי:

אני, אני, אני רק יודעת דבר אחד, לא, אני חייבת לספר לך את הבדיחה הזאת. אתה מכיר את ההיא שרצתה להשתחרר והייתה פמיניסטית? באה לבעלה אמרה לו "הלכתי לקואצ'ינג היום", אז הוא אומר לה "ומה למדת?", אמרתי לו "לא, לא למדתי. ממחר אני קמה בבוקר, אתה מכין סנדביצ'ים לילדים, כריכים, לוקח לבית הספר, אני מגיעה בצהריים, אתה עורך להם צהריים, מסדר שולחן, אתה אחראי לניקיון, לסדר. בלילה אתה צריך לקלח את הילדים, להשכיב אותם, שיהיה לך ברור, וחוף מזה", הוא אומר לה "כן, ומה עוד?", היא אומרת לו "ואני יוצאת, אני מתקלחת ויוצאת מהמקלחת, ותנחש מי מלביש אותי?", אז הוא אומר לה "חברת קדישא, נכון?".

עו"ד ג. נחמני:

אין בעיה, הוא נמצא פה. אין בעיות.

מר מ. דרעי:

טוב, אנחנו את האיום לרצח הזה נמחוק מהפרוטוקול. אני רק, אני רוצה לענות לאתגר של, שהציב בפניי חברי, מיכאל.

מר י. לביא, יו"ר:

כן.

מר מ. דרעי:

פּרטיבל מוצעה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 8

- מר י. לביא, יו"ר: כן.
- מר מ. דרעי: רבינו יואל.
- מר י. לביא, יו"ר: אני, אני חייב לענות לך על האתגר, למה נעדרתי ביום ראשון.
- מר מ. דרעי: לא, אני הבנתי שיש משחק של אליצור.
- מר י. לביא, יו"ר: זה, אגב, אגב, זה נכון. זה נכון. זה ממש נכון ואני גם רוצה להגיד על זה משהו. אנחנו שינינו את ההרכב שלנו, שינינו את פני הקבוצה. וזה הזדמנות לבוא ולהגיד לחברים "חברים, אנחנו מבקשים מכם שתתפללו לדאבל, כי עכשיו גם התפילה שלכם כנראה תתקבל". אנחנו ניקח את הדאבל. הקבוצה נראית טוב מאוד עכשיו. ואני,
- מר מ. דרעי: אנחנו מוכנים, רק שזה שהציע, שגם הוא יתפלל.
- מר י. לביא, יו"ר: אתה לא יודע שאני מתפלל לכל סל? אתה לא מבין כמה. ואני לא רגוע, ואני ממשיך בתפילות שלי גם אחרי המשחק, כדי לוודא שניצחנו. כן.
- מר מ. דרעי: קח איתך פעם את מרדכי.
- מר י. לביא, יו"ר: מה?
- מר מ. דרעי: מרדכי, קח אותו.
- מר י. לביא, יו"ר: איזה מרדכי?
- מר מ. דרעי: מוטי יצחקי. לא, אני לא רגיל לקרוא לו, לא כתוב שם "מוטי", כתוב "מרדכי".
- מר י. לביא, יו"ר: כן. אתה יודע שיש כאלה שאומרים שאסור לקצר שמות. זה כאילו הקבלה לקיצור חיים. כל אלה שאני מכיר אותם עם כינויים האריכו ימים.
- מר מ. דרעי: פעם מישהו אמרתי, בירך אותי בבית הכנסת, שאלתי אותו "איך קוראים לך?", הוא אומר לי "רפי", אמרתי לו "אני אשאל אותך שאלה, המלאכים שבאו לאברהם, איך קראו להם?",
- מר י. לביא, יו"ר: רפאל.

פּרטיבל מואצה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 9

- מר מ. דרעי: אמר לי "מיכאל, רפאל", "ורפי לא הגיע, נכון? אז למה לברך אותך?".
- מר י. לביא, יו"ר: זה נכון.
- עו"ד ג. נחמני: טוב.
- מר י. לביא, יו"ר: הוא בטח גם רצה להיות בארבעת המינויים.
- מר מ. דרעי: לא נראה לי שאתה צריך ללכת לארסנל היום.
- מר י. לביא, יו"ר: האמת היא,
- עו"ד ג. נחמני: לא, קטעים איתנו הישיבה הזאת.
- מר י. לביא, יו"ר: האמת היא שלא מעניין אותי.
- מר מ. דרעי: הו!
- עו"ד ג. נחמני: אפשר, תכל'ס, חביב ככה.
- מר י. לביא, יו"ר: האמת היא שזה לא מעניין אותי. מחר יש משחק מעניין
אותי מאוד,
- מר א. אילוז: מכבי תל אביב?
- מר י. לביא, יו"ר: פורטו נגד מנצ'סטר סיטי. אני אומר לך שזה משחק שצריך
לעניין, למרות שהוא לא בליגת האלופות, כי זה מבחן של
כדורגל אנגלי,
- מר א. אילוז: נגד איטלקי.
- מר י. לביא, יו"ר: נגד, לא, זה פורטו, פורטוגלי. אבל,
- מר מ. דרעי: באיזה ערוץ זה?
- מר י. לביא, יו"ר: כנראה שזה,
- עו"ד ג. נחמני: 56.

פּרטיכל אונצנה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 10

- לא בערוץ הכנסת ולא בערוץ הקבלה. הנה, לפחות, חסכתי לך שני ערוצים. טוב. אני חושב ש-, אני, אני אמרתי את דבריי. אם יש, אם, אתם באמת מתבקשים להתפלל. זה תפילה שתקבל.
- מר י. לביא, יו"ר:
- למה לא? מה יש? גם תרומה תקבל בעין יפה.
- מר מ. דרעי:
- תשלח מחר SMS,
- עו"ד ג. נחמני:
- כן, אם יש מישהו שרוצה להתייחס, בבקשה.
- מר י. לביא, יו"ר:
- לא, לא, אני רוצה להזרים.
- מר ר. ברזילי:
- להתרים?
- מר י. לביא, יו"ר:
- להזרים.
- מר ר. ברזילי:
- כן. רוצים להצביע כבר?
- מר י. לביא, יו"ר:
- כן.
- מר מ. דרעי:
- אין הערות?
- מר י. לביא, יו"ר:
- אתה בפתיחת ברכה אמרת שהיום אין פצצות, וזה נכון. הדברים פרוזאיים.
- מר א. לוינסון:
- אני,
- מר י. לביא, יו"ר:
- מאוד מאוד יפים, שרואים שהעיר הזו מתקדמת בצעדי ענק. ודבר הכי חשוב, שבעוד כמה חודשים יבנה עוד גן ילדים אחד בשכונה שלי, בקריית האומנים.
- מר א. לוינסון:
- בקרייה, בגן האומנים לא דנו.
- מר י. לביא, יו"ר:
- עכשיו תהיה לך סיבה טובה לעשות ילדים, אבי!
- מר ש. שלוש:
- שניים, עכשיו אנחנו בסוף פברואר צריכים להתחיל בעוד שישה.
- מר י. לביא, יו"ר:
- בקריית האומנים?
- מר א. לוינסון:
- כן.
- מר י. לביא, יו"ר:

פּרטיקל אונטער אס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 11

- מר ש. שלוש: אבי, שמעת את ההצעה שלי?
- עו"ד ג. נחמני: שום גן לא יהיה בקריית האומנים לפני הפארק בנווה-דוד, מה קורה פה.
- מר א. לוינסון: היית מתה.
- עו"ד ג. נחמני: הייתי, אבל אני לא.
- מר א. לוינסון: את זוכרת מה הגזבר ענה לאחד מהחברים שיש פה ממולי?
- עו"ד ג. נחמני: לא.
- מר א. לוינסון: הוא אמר את הדבר הבא. הם רצו ורצו ורצו, במיוחד בג'ואריש, אז הוא קם ואמר שהיום בתחום הנדל"ן יש לנו תקלה רצינית מאוד, כנראה שאתם לא עוקבים אחריה, אבל קריית האומנים, אין תקדים לעליית המחירים בשכונה, בשכונות במדינת ישראל כמו קריית האומנים בעיר רמלה. וזה אמר הגזבר שלנו דאז.
- עו"ד ג. נחמני: אשרי המאמין.
- מר א. לוינסון: לא. לא. לא.
- מר י. לביא, יו"ר: לא, אני אגיד על זה. אני יכול להוסיף על זה משהו אחד.
- מר א. לוינסון: וזה נכון.
- מר י. לביא, יו"ר: אני לא מכיר הרבה שכונות בארץ. אני לא,
- מר ש. שלוש: זה בזכות איכות התושבים שגרים שם.
- מר א. לוינסון: סליחה, זה נכון.
- מר י. לביא, יו"ר: דקה.
- מר א. לוינסון: זה נכון.
- מר י. לביא, יו"ר: אני יודע שאתם גאים בעצמכם אבל,
- עו"ד ג. נחמני: אני לא הייתי מפרסמת את זה. זה מוריד את המחירים.

- מר ש. שלוש: זה רק עולה.
- מר י. לביא, יו"ר: שניה.
- מר ש. שלוש: מאז שהם יודעים שאני גר שם, זה רק עולה.
- מר י. לביא, יו"ר: דקה, שמעון. הביקוש עולה.
- מר א. לוינסון: אגב, שמעתי את זה רק אתמול.
- מר י. לביא, יו"ר: אני רק, דקה, דקה, חבר'ה. רק משפט אחד. אין הרבה שכונות, זה לא אומר שאנחנו השכונה היחידה בארץ. אין הרבה שכונות שבו זמנית לאיכלוס של סדר גודל של 750 יחידות דיור, יש לך את כל התשתיות שאותן 750 משפחות ועוד יכולים להתבשם בהן. יש שם פעילות, גם, גם ביום יום, וגם פעילות של החוגי מתנ"ס, גם בית כנסת, גם מקווה, גם פארק יפה, גם פינות משחק בזה, אני אומר את זה בשיא הרצינות, גם מרכז מסחרי קטן, בית ספר, והוא מצויד ל-, באמת, לגאווה,
- מר א. לוינסון: אבל ברור לך, בעוד כמה חודשים,
- מר י. לביא, יו"ר: אין הרבה שכונות כאלה בארץ, שתוך, במהלך הבניה, אנחנו עכשיו, כאילו, בשליש, בשליש תכולה שלהם, ועוד, אני מעריך, חודשיים, ייפתח, ייפתח המעבר התת-קרקעי הזה שאנחנו, שהעירייה עושה.
- מר א. לוינסון: מהבית עלמין.
- מר י. לביא, יו"ר: כן, מאחורי בית העלמין, שאפשר כבר לראות את ארבעה נתיבי התנועה שלו, שזה פרויקט בפני עצמו. לא לוקח לנו, כמו למשרד התחבורה, 12 שנה. לקח לנו בערך שנה. קצת יותר גדול מהמעברים האלה, שהרבה רמלאים שרוצים לעקוץ אותנו, הם מדברים על באר יעקב, אז שיראו איך העירייה עושה, לא משרד התחבורה, לא בשלוש שנים ולא בכלום. אבל אנחנו תלויים בחסדיהם של אנשים,
- עו"ד ג. נחמני: לא, אבל אני שוב חוזרת לאפליה המתקנת. הושקע המון בקריית האומנים, אנחנו נשקיע בנווה דוד החדשה.
- מר י. לביא, יו"ר: ואני אגיד עוד משהו אחד קטן.

פרטיכל מוצעה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 13

נפתח את אותו פארק וסוף סוף נפתור את בעית הרכבת.

עו"ד ג. נחמני:

רגע, יואל, יואל,

מר א. לוינסון:

הרכבת, אני רוצה להגיד לכם משהו. בשיא הרצינות, אני, אני מצפה, ודווקא נוח לדבר על רקע האירועים של אתמול, על רכבת ישראל. יו"ר ועדת עובדים,

מר י. לביא, יו"ר:

כולירע.

מר א. לוינסון:

משביתה ולא משנה מה. משביתה את כל השימוש ברכבות ויוצרת אנדרלמוסיה שלמה במדינה, על איזה שהיא החלטה ארגונית שזה בכלל לא סמכות ועד, אלא סמכות ניהולית פר אקסלנס. אנחנו לא מתמודדים על איכות החיים שלנו, כמו יו"ר הועדה ההיא. אנחנו היינו צריכים לסגור את הרכבות האלה מזמן, ולהעמיד את המדינה בפני סדר עדיפויות חדש. אנחנו לא נוסעים ברכבת, אתם לא נוסעים ברכבת. פשוט מאוד. אנחנו, בגלל הרכבת, עומדים חסומים, גם הרכבת לא תיסע פה. אנחנו פשוט, זה מאבק על איכות חיינו, שאנחנו, כל אחד מוכן לשלם את החצי שעה כל בוקר, או את החצי שעה כל ערב, ולא מקדיש שעה לעמוד על המסילת ברזל אחת לחודש בתורנות קבועה, בין רכבות בישראל. ועכשיו, תמיד חושבים כולם לעשות את זה בדיוק כמו שעושים את ההפגנה הזאת, לעשות אותה בדיוק איפה שנוח למשטרה להתמודד ולמנוע את ההפגנה, או לאסור עליה למסילת הברזל. זה במקום הכי, הכי ידוע, מפגש 132, רחוב הרצל עם מסילת הברזל. למה שם? אחד ליד נווה דוד, אחד ליד מסילת, אתה יודע, מאחורי חברת החשמל, אחד על, ליד אסא, אחד ליד תעבורה וככה משגעים מדינה. כי רכבת זה לוח זמנים ממוחשב. זה אחד עוקב את השני בהפרשי זמן קצובים. אתה תוקע אחד, אתה תוקע את כל התנועה של הרכבות, את כל הלוח זמנים. קל לשגע אותם. ואנחנו הולכים לאן ש-, ככה, זה נוח. וואלה, קצת יותר תיחכום. אגב, לא צריך להביא לכל מקום 500 איש. מספיק שמביאים 4 פלאפונים שאומרים בהם "עכשיו הנחנו פה את", "עכשיו הנחנו פה חבית". כן הנחת, לא הנחת – זה לא רלוונטי. המערכת נעצרת. אני כבר, אסור לי לתדרך, אבל בישיבת מועצה מביע את דעתי.

מר י. לביא, יו"ר:

כרטיזכר מוצעה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 14

מר א. אילוז: לא, למה? למה? אני אומר, ב-10 חזרתי מתל אביב, רכבת על המסילה, אי אפשר להיכנס לעיר.

מר י. לביא, יו"ר: אני כרמלאי, אני אומר לכם את זה בשיא הרצינות,

מר א. אילוז: מה זה הדבר הזה?

מר י. לביא, יו"ר: אני מתבייש בהתנהגות שלנו.

מר א. לוינסון: תראה,

מר א. אילוז: נכון, צריכים לצאת.

מר א. לוינסון: אתה לא היית בישיבה האחרונה, בגלל סיבות אישיות, אבל הזכירו שם דבר מאוד מוזר. התוכנית שלך בשנת תשעים-, סוף שנת '93, '94, מתי סוף סוף תהיה כניסה לעיר עם שני מסלולים ולא שני מסלולים פניה שמאלה? ושאלו את השאלה הזו. אמת? התלוננו גם על המסילת ברזל בכניסה מתל אביב, אבל,

מר י. לביא, יו"ר: תקשיב רגע.

מר א. לוינסון: אבל, אבל,

מר י. לביא, יו"ר: הם נדרשו,

מר א. לוינסון: זה מאוד מטריד.

מר י. לביא, יו"ר: מ-98, זה כל אחד יכול ללכת ולבדוק אותי, 98' מאושרת תוכנית ל"ה/1100.

מר א. לוינסון: אוקיי.

מר י. לביא, יו"ר: זו התוכנית של ההפרדה המפלסית. לפני שהמדינה התחילה לדבר על ההפרדות המפלסיות, העירייה העבירה החלטה בועדה המחוזית והיא מאושרת, ל"ה/1100. איפה, זה המספר, אני לא טועה. מ-98 היא מאושרת. מ-98, לכאורה, מתכננים, כי זה כביש ארצי, אז זה תכנון שהוא באחריות משרד התחבורה. מתכננים, מתכננים, כל יום אומרים לך "כן, נכשלנו", או "לא עברנו", לא זה, לא פה, שטויות במיץ עגבניות. כשלא צריך היה לתכנן את כל מה

פּרטיבל אואצנה אסי' 13 - 2/2012

איוט 15.2.2012

דף מס' 15

שהם מתכננים, רוצים לעשות מחלף עילי, מה הבעיה לעשות מחלף עילי? כל ארצות הברית, קנדה, יש להם מחלפים עיליים בכמויות. הנה, ל"ה/1100, מאיזה? פורסם תוקף ברשימות 19, לא, זה, 19, זה תיקון, 19.6.2006. כן, זה, זה זה. תיקון 19.6.2006. '98 התוכנית הזאת הייתה בהפקדה.

מר א. אילוז:

טוב, חלום.
אפשר להתחיל להצביע?

מר י. לביא, יו"ר:

כן, לא, אבל,

מר מ. דרעי:

אני ביום ראשון, ישיבת הנהלה, העליתי את הנושא של הפינוי של השוק,

מר א. לוינסון:

קיבלת תשובה מכובדת.

מר מ. דרעי:

כן, ברוך השם. אני עשיתי היום עוד פעם סיבוב בשוק בין הסוחרים, דיברתי גם עם ראש הועד של הסוחרים,

מר א. לוינסון:

מי זה?

מר מ. דרעי:

הוא הסביר לי את הנושא.

מר י. לביא, יו"ר:

עם הנשיא. עם הנשיא כרמל.

מר מ. דרעי:

עם הנשיא. בכל אופן, אני הבנתי מהם שהם מוכנים לשלם. כרמל אמר לי, אני אמרתי עוד דבר. אולי, בעזרת השם, זה כל כך יפה וכל כך טוב לעבור בתחילת השוק שם, עד איפה שזה מגיע, זה כל כך מרנין את הלב, כל כך משמח, שאני שואל את מה ששאלו פעם בטלוויזיה, עם הפיראטים ההם, מה עם החצי השני.

מר י. לביא, יו"ר:

הנה, כבודו.

מר מ. דרעי:

אז אני אומר, אולי אנחנו, בעזרת השם, ניכנס לפרויקט הזה ונחייב אותם במסים שיתנו, מה שאנחנו מחייבים במסים כאלה,

מר י. לביא, יו"ר:

שניה. שניה.

מר מ. דרעי:

נחייב אותם.

פְּרֻטִיכָא מוֹצֵה אִס' 13 – 2/2012

מ'י'ט 15.2.2012

דף מס' 16

אתה לא יכול לעשות את זה. תן לי רגע להסביר משהו. אנחנו מעוכבים על ידי חברת החשמל. ביום ראשון, שבוע שעבר, הם התחילו לעבוד מחדש והתחילו לעשות את חיבורי הכבלים כדי, אם תסתכל מהחלק הפתוח, זה שעדיין לא נגמר, יש כבלי חשמל שרצים עדיין חיצוניים, ואז אי אפשר לעשות את עבודת הקירות. צריך, קודם כל, להוריד את הכבלים לאיזה שהוא מגש, שהוא חלק מהתוכנית הקונסטרוקטיבית של הקירו גג הזה, ואז אפשר יהיה לגשת, כי זה יהיה, כבר החשמל לא חי באלה, בכבלים שעומדים היום על עמודי החשמל, ואפשר יהיה לרדת, אפשר יהיה להמשיך לעשות את הקירו. היינו פה תחת ההתניה הזאת, תחת ההתניה שחברת החשמל תעשה את העבודה שלה קודם. הם מאריכים את העבודה עכשיו בעוד כחודש וחצי. כמובן, לא בתנאי מזג האוויר הנוכחיים, כי הם בטח עכשיו צוותי כוננות לכל הסערות, ואני לא בטוח שהם מקיימים עבודה שגרתית. הנושא השני זה הנושא של התשלומים. אגב, אנחנו לא יכולים להגיע לסיום, לסיום עד הסוף של הקירו משני טעמים. אחד, הרחוב שיורד מקליפסו הוא רחוב שצריך לעשות בו מערכת ביוב, מים חדשה, ואנחנו ממתינים ליציאה לפרויקט הזה. ושתיים, מהקטע הזה של הרחוב לקטע של עד האזור של, עד האזור של הבית כנסת "עץ החיים" של,

מר י. לביא, יו"ר:

כן, נכון. בצד ימין.

מר א. אילוז:

בצד ימין יש פלישות, הכל. אם כבודו זוכר.

מר י. לביא, יו"ר:

כן, כן, בוודאי.

מר א. אילוז:

כשהיינו ילדים היינו עולים מבית ספר "סיני" והיה המשכיות,

מר י. לביא, יו"ר:

נכון.

מר א. אילוז:

עד לביאליק.

מר י. לביא, יו"ר:

נכון.

מר א. אילוז:

היום, ואפילו בנו שם, אם אתה זוכר, אחרי, אחרי '56 בנו שם מקלט ציבורי.

מר י. לביא, יו"ר:

נכון. עד היום,

מר א. אילוז:

פּרטיכע אונזערע אסי' 13 - 2/2012

איוט 15.2.2012

דף מס' 17

- מר י. לביא, יו"ר: למד, למד איתנו גם פרוימוביץ', אם אתה זוכר, שאבא שלו נתן לו את המסגרייה בהמשך. והוא, היה לו, ועשו שם מקלט בדרך,
- מר א. אילוז: היה שם גם שוק כזה, צריפים כאלה במעבר.
- מר י. לביא, יו"ר: זה העירייה בנתה בלי היתרים, בלי כלום.
- מר א. אילוז: כן, אבל מה קורה שם באמת עם כל החנויות?
- מר י. לביא, יו"ר: לא יודעים איך לצד מזה. גם המינהל לא יודע איך לאכול את זה.
- מר א. אילוז: אתה יודע, אנשים יכלו לקנות שני בתים,
- עו"ד ג. נחמני: איזה צריפים? השוק החדש הזה, המבנה שבנו שם?
- מר י. לביא, יו"ר: לא, לא, לא. השוק לבן,
- מר א. אילוז: השוק, הפיל הלבן שם.
- מר י. לביא, יו"ר: יש שם,
- מר מ. דרעי: קראו לזה פעם "השוק החדש".
- מר א. אילוז: היה השוק החדש.
- עו"ד ג. נחמני: השוק החדש הזה זה בעלות פרטית של איזה בן אדם מבוגר.
- מר מ. דרעי: בדיוק.
- מר י. לביא, יו"ר: איפה יעיש צרפתי, יעיש צרפתי ב-,
- מר א. אילוז: הירידה מקליפסו, איפה שדרור היה.
- עו"ד ג. נחמני: מאחורי, מאחורי סרור של הבשר?
- מר מ. דרעי: כן.
- מר א. אילוז: כן. כן.

פּרטיכע אונזע אסי' 13 – 2/2012

איוט 15.2.2012

דף מס' 18

- עו"ד ג. נחמני: נו, אבל יש לזה בעלים. מה זה של המינהל?
- מר א. אילוז: כן. כן. מאחורי,
- עו"ד ג. נחמני: יש בעלים של המקום הזה.
- מר י. לביא, יו"ר: כן, אבל,
- מר א. אילוז: מי הבעלים?
- עו"ד ג. נחמני: בן אדם מבוגר, הראה לי תוכניות, שקיבל אישורים.
- מר א. אילוז: קאדר. קאדר.
- עו"ד ג. נחמני: חלק הוא חילק ויש תב"עות שאנשים רשומים וחלק לא.
- מר י. לביא, יו"ר: אבא, אבא של שלום, אבא של שלום אברהם בטח הראה לה.
- מר א. אילוז: כן, כליף.
- עו"ד ג. נחמני: לא, לא יודעת אם הוא אבא של מישהו, אבל הוא, הבנתי שזה איש מאוד מכובד. יש תוכניות.
- מר א. אילוז: לא, אבל השאלה היא באמת מה העתיד של המקום הזה, יואל.
- מר י. לביא, יו"ר: קיבלו היתרים,
- עו"ד ג. נחמני: נכון. יש לזה,
- מר י. לביא, יו"ר: שום דבר לא, שום דבר לא היה מוסדר, לא עם המינהל ואין שם תב"ע.
- עו"ד ג. נחמני: אז מה עושים?
- מר א. אילוז: כן, אז מה, מה,
- עו"ד ג. נחמני: נו, אז אי אפשר להסדיר את זה?

פּרטיקל מואצה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 19

מר י. לביא, יו"ר: את רוצה שאני אספר לך עוד סיפורים על עיריית רמלה? זה ייקח לי שנתיים בערך. יש לך 10 בניינים גדולים בעיר, גדולים. אף אחד מהם לא ממוקם במגרש שהוא צריך להיות ממוקם, או שהוא ממוקם,

מר ש. שלוש: איזה בניינים?

מר י. לביא, יו"ר: בגיאומטריה אחרת. הצפון השתנה למישהו שעשה את המדידה. אני מדבר ברצינות.

מר ש. שלוש: איזה בניינים?

מר י. לביא, יו"ר: בניינים של מגורים.

מר ש. שלוש: איפה?

מר י. לביא, יו"ר: היה פה חבר מועצה שגר באחד מהם. הוא לא אשם בכלום. הוא קנה,

עו"ד ג. נחמני: נכון, זה לא קשור.

מר י. לביא, יו"ר: בהגנה 10. בעל הבניין, אני מניח, של שלמה אזולאי. ואני אומר שלמה אזולאי, כי כולם יודעים איפה הוא גר. לא, הוא לא יושב על המגרש כמו שהוא צריך לשבת. אבל מה, לא שהוא אשם. מה הוא, יש 10 בניינים כאלה בעיר. המצפן אז היה משהו עם סטייה.

מר ש. שלוש: כן, המגנט עבר מהצפון לדרום.

מר י. לביא, יו"ר: הצפון שלהם היה צפון תל אביב. זה לא טעות גדול.

מר א. אילוז: יואל, מחילה רגע. בקשר ל-, בקשר לשוק הזה, הרי, שם, שם אנחנו משלמים מסים. למה לא מטפלים במקום הזה לשים כבישים? אתה יודע איזה בוך, איזה בלאגן?

מר י. לביא, יו"ר: אסור לנו לעשות דברים כאלה.

מר א. אילוז: למה?

מר י. לביא, יו"ר: אסור. לנו אסור.

מר א. אילוז: שיהיה מעבר נורמלי.

פּרטיבל מואצה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 20

- מר י. לביא, יו"ר: השטח,
- מר א. אילוז: לשוק, מעבר לשוק.
- מר י. לביא, יו"ר: שטח שהוא לא מאושר כתב"ע, דרך סטוטורית, אתה לא יכול לשים גרוש פה. זה, זה כללי המשחק. מה אני אעשה?
- מר ש. שלוש: עושים תב"ע למקום, מכשירים את המקום, מוצאים לו פיתרון.
- מר י. לביא, יו"ר: ומה תעשה? ותביא את האנשים ל-,
- מר ש. שלוש: יש. היא אומרת שיש בעלים למקום. אולי יגיעו איתו להסדר, מי שרכש.
- מר י. לביא, יו"ר: ומה תעשה? מה תעשה? תביא, תביא את המינהל,
- מר ש. שלוש: נישאר ככה כל השנים?
- מר א. אילוז: מה העתיד של המקום?
- מר י. לביא, יו"ר: לא יודע. לא יודע.
- עו"ד ג. נחמני: הבעלים, באיזה שהוא מקום, יכול לאכוף את המינהל, אבל זה שאלה, זה בעיה שלו לפתור את זה. אבל,
- מר י. לביא, יו"ר: אנחנו מנסים, אנחנו, יכול להיות שאנחנו פורצים דרך עם ג'ואריש, שהמלצנו להם בזמנו ללכת לבג"צ נגד מינהל מקרקעי ישראל, על בסיס כל הסיכומים שהיו, ויש החלטת בג"צ עכשיו מלפני 10 ימים, שבועיים, שמצרפים את העירייה לטענות של התושבים. תוך 60 יום יהיה דיון נוסף. וכשאנחנו, בעצם, אנחנו אלה שהעלינו את העניין, כך שאנחנו נתמוך בזה. הבג"צ כבר מעיר הערות קשות למינהל מקרקעי ישראל, איך הם לא מסדירים את העניין של הזכויות בקרקע, ועם מוכנות לתת, הפרקליטות התדיינה, פשוט דורון דבורי בחו"ל, התדיינה עם מתן פיצוי לעירייה כדי לקדם, כדי לקדם תהליך. אז, אם,
- מר א. אילוז: אותו דבר פה.

פרטיכל מוצעה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 21

אם, אם נפרוץ, אם נפרוץ דרך בג'ואריש, יש לנו עוד כמה מקומות. אני אתן כדוגמא דבר שלא כל כך מודעים לו, אבל שיש לו תב"ע, אבל שוב לא מגיעים להסדר עם המינהל. זה כל הקטע, עוד פעם אני נזקק לותיקים. גן הנשיא מנינאי עד פלאפל ז'אקי

מר י. לביא, יו"ר:

כל החנויות שם,

עו"ד ג. נחמני:

זה היה, זה היה קיר. זה היה קיר של הגן. היינו נכנסים בגן משם, אני אפילו זוכר, בדיוק, עם צינורות. הגובה שלו היה בערך עד זה, והיו שני עצים מעל. העירייה, באיזה שהוא שלב, התירה עד כניסה של חנויות, עד לעומק מסוים בגן הנשיא ולא סגרה את זה בתב"ע. אנחנו לפני כמה שנים סגרנו את העניין, העברנו החלטה בועדה המחוזית, וכל הקטע הזה הפך להיות קטע מסחרי. עכשיו, אנשים רוצים לבוא ולסגור הסדר עם המינהל. המינהל לא יכול להסדיר. לא יכול להסדיר. למה המינהל לא יכול להסדיר? כי חלה עליו חוק חובת המכרזים, אז הוא לא יודע דרך אחרת, אלא להוציא למכרז. הוא לא יכול להיכנס למשא ומתן עם מישהו שיושב לו על תב"ע. הם לא מוצאים את הדרך המשפטית. הם גוף גדול שעובד לפי קריטריונים משפטיים וחוקתיים, והם לא מוצאים את ה-, הם לא פורצים דרך.

מר י. לביא, יו"ר:

אבל גם אם יפרסמו את המכרז, אז המכרז,

עו"ד ג. נחמני:

אנשים יושבים על השטח כבר.

מר מ. דרעי:

וצריך לפצות את המחזיק הזה שיושב 50 שנה, אז מה?

עו"ד ג. נחמני:

שמעו, גם את זה הם לא מעוניינים.

מר י. לביא, יו"ר:

יכלו לקנות שתי דירות.

מר א. אילוז:

הם לא רוצים לתת יד לזה. אבל זה שוק. אם נפרוץ, אם נצליח לפרוץ דרך עם ג'ואריש, אז יש לנו כמה מקומות. אני מציין את המקומות האלה שאפשר יהיה, שאפשר יהיה לכפות עליהם גם את זה, וגם את זה וגם את זה, כי אז יוסדר בהליך משפטי, יוסדר העניין הזה.

מר י. לביא, יו"ר:

אבי, מה עם ההצבעה, אבי?

מר ש. שלוש:

חכה בסבלנות.

מר א. לוינסון:

פּרטיבל מואצה אסי' 13 – 2/2012

איוט 15.2.2012

דף מס' 22

- מר י. לביא, יו"ר: שופט יסתכל עלינו כפסיכיים. מה אתם עכשיו באים,
- עו"ד ג. נחמני: זה טענה של שנים, מה זה?
- מר י. לביא, יו"ר: אין חזית. אין חזית.
- עו"ד ג. נחמני: למה?
- מר י. לביא, יו"ר: אין לי מושג, אין לי מושג אם אפשר,
- עו"ד ג. נחמני: יכול להיות שאין. יש טענה משפטית חזקה מאוד שנקראת "חזקה". חזקה בנכס לא מפנה אותם. אחרת המינהל, אם הוא היה מוצא דרך להכניס כסף לקופתו, הוא היה עושה את זה.
- מר א. לוינסון: גלית, בואי נצא לדרך.
- מר י. לביא, יו"ר: אנחנו הולכים להצבעה?
- מר א. לוינסון: כן.
- מר י. לביא, יו"ר: אני עניתי לך על הכל?
- מר א. לוינסון: כן. כן.
- מר י. לביא, יו"ר: לא, אני לא, עוד כמה דברים ואני, כן.
- עו"ד מ. יצחקי: בגלל זה הוא כל הזמן אומר לך מחילה, מחילה.
- מר י. לביא, יו"ר: חבר'ה, כן. אוקיי. אנחנו,
- מר מ. דרעי: לעולם אי אפשר לשכוח את חיי הילדות.
- מר י. לביא, יו"ר: אי אפשר. אי אפשר.
- מר מ. דרעי: אי אפשר לשכוח.
- מר י. לביא, יו"ר: אי אפשר. גם היו חיים שאהבנו את העיר.
- מר מ. דרעי: אני אמרתי באיזה דרשה, פעם לא היה כלום.

כרטיף מוצעה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 23

- מר י. לביא, יו"ר: כן.
- מר מ. דרעי: אבל היה הכל, השמחה הייתה. יש היום הכל, אבל אין כלום.
- מר י. לביא, יו"ר: לא. לא.
- מר מ. דרעי: על זה אמר שלמה המלך "ואת הנפש לא תמלא". אדם, כמה שיהיה לו, לא תהיה לו שמחה.
- מר י. לביא, יו"ר: אני, אני רוצה להגיד לך משהו. מה יהיה הסוף,
- מר מ. דרעי: למה כתוב "מרבה נכסים, מרבה דאגה".
- מר י. לביא, יו"ר: מה היה טוב בילדותנו? קודם כל, היינו, היינו קרובים לתורה.
- מר מ. דרעי: ברוך השם. גם עכשיו אנחנו,
- מר י. לביא, יו"ר: היינו,
- עו"ד ג. נחמני: קודם כל, הייתם ילדים!
- מר י. לביא, יו"ר: היינו קרובים לדיסקוטקים.
- מר מ. דרעי: גם עכשיו אנחנו יותר קרובים.
- מר י. לביא, יו"ר: היינו קרובים יותר לדיסקוטקים, כי היו פעם דיסקוטקים.
- מר א. אילוז: היו פעם, בערך היו פה.
- מר י. לביא, יו"ר: כן. היינו, כן, היינו קרובים לעוד הרבה דברים. כן, אני מסכים.
- מר מ. דרעי: ברוך השם.
- מר י. לביא, יו"ר: היו לנו בריכות שחיה בעיר שאין כמותן.
- מר מ. דרעי: נכון.
- מר י. לביא, יו"ר: האחד אצל,

כרטיזכף מוצעה מס' 13 – 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 24

- מר מ. דרעי: אתה עלית פעם על,
- מר י. לביא, יו"ר: משפחת ברטניאן.
- מר מ. דרעי: נכון.
- מר י. לביא, יו"ר: איפה שתחנת הדלק,
- מר מ. דרעי: כן.
- מר י. לביא, יו"ר: בנווה דוד שאת מדברת עליה, היה שם פרדס של שמוטי. והייתה שם, היה מאגר, הייתה בריכה של מים שאיתה היו משקים את הזה, ושם היינו, היינו חברים של זוזו, משפחה ארמנית שחיה פה, והיינו, והיינו שוחים אצלו, אצל ברטניאן. אחרי זה היה לנו את משפחת אלבז.
- מר מ. דרעי: ושחית?
- מר י. לביא, יו"ר: הוא היה מביא את המפתחות. אבא שלו היה עובד בעירייה והיה לו מפתחות לבריכת הקשתות. היינו שוחים שם.
- מר מ. דרעי: יואל, אתה שחית פעם בקרח שפה למעלה?
- מר י. לביא, יו"ר: למה?
- מר א. אילוז: בריכת הקרח.
- מר י. לביא, יו"ר: אני גם הייתי, זה, הולך עם המנוף הזה, 18 בלוקים, מוכר חלק שלמים, חלק שלישי וחלק חצי. כל קיץ הייתי עובד שם.
- מר מ. דרעי: אתה זוכר, עליו השלום, שם מעבר, אמזלג, משפחת,
- עו"ד ג. נחמני: זה, אין מה לעשות. היינו ילדים וזה היה מזמן.
- מר י. לביא, יו"ר: כן.
- עו"ד ג. נחמני: אני, וסימון ומואיז הקטן.
- מר מ. דרעי: היינו ילדים וזה היה מזמן,

פרטיכל מוצצה מס' 13 - 2/2012

מיום 15.2.2012

דף מס' 25

מר י. לביא, יו"ר: אוקיי. נלך על ההצבעה.

מר א. לוינסון: יאללה.

מר י. לביא, יו"ר: מי, אנחנו עוברים על כל הסעיפים. יש מישהו שרוצה לעשות הפרדה במשהו? לא. מי בעד, ירים ידו.

מר א. לוינסון: פה אחד.

מר י. לביא, יו"ר: יפה. אין כמו המועצה הזאת.

יואל לביא
ראש הצירייה

שי אדרת
מ. מח' משק ונכסיט